

dringsforslag til 2den Behandling, for ikke at gjøre Sagen mindre klar; men jeg forbeholder mig til 3die Behandling at forsøge at faae stillet Forslag, som kunne afhjælpe nogle Mangler, der, som det forekommer mig, findes ved det foreliggende Forslag, ogsaa naar de Ændringsforslag ere blevene vedtagne, som Udvalget har stillet. Disse Ændringsforslag skal jeg ikke indlade mig paa at omtale videre; jeg kan kun sige, at de for mig stille sig som virkelige Forbedringer i det Forslag, der er fremsat af de ærede Forslagsstillere, som have bragt det nærværende Forslag frem. Jeg tror ikke, at der er noget af Ændringsforslagene, som jeg ikke vil være istand til at stemme for; men der er, som jeg sagde, nogle Mangler, som jeg ønskede afhjulpne, og jeg ønsker naturligvis, at dette maatte kunne ske ved Hjælp af Udvalget, da der saa er langt større Udsigt til at faae Ændringsforslagene gennemførte, end hvis et enkelt Medlem skulde forsøge at samle 14 andre Medlemmer, for at faae sine Forslag frem til 3die Behandling. Jeg skal nu nævne de vigtigste af de Punkter, som jeg tror maa drages frem ved Sagens videre Behandling. Der er ikke her gjort Noget for de forældreløse Børn. Der er taget Hensyn til fattige Familier, som have Børn, og der kan altsaa gennem Forældrene gives Hjælp til de Børn, hvis Forældre ikke ere døde; men de Børn, hvis Forældre ere døde, ser jeg ikke, at man har gjort Noget for, og det forekommer mig dog, at de ere blandt de mest Hjælpeløse, som ikke skulle overlades til Fattigvæsenet, der egentlig er bestemt til at understøtte daarlige Personer. Det er Frø til Forbrydere, som man opslækker, naar man lader disse Børn gaa for Lud og soldt Vand, eller naar man lader Kommunerne bortlicitere dem til dem, der ville tage dem for den mindste Betaling, en Skandale, vi offentlig se fremsat i Bladene (Ordføreren: Det er ulovligt!). Det er muligt at dette er ulovligt, jeg kan ikke sige Noget derom; men saa er det dog temmeligt frækt, at de offentlige Myndigheder bekjendtgjøre i Bladene, at en saadan Bortlicitation finder Sted. Jeg siger imidlertid ikke, at det er ulovligt, thi jeg kjender ikke nøie nok dertil, men det er oprørende for den menneskelige Følelse at se det. Jeg anbefaler altsaa til Udvalget, at det inden 3die Behandling overveier, om det ikke kan foreslaa en Bestemmelse med Hensyn til de forældreløse Børn. — Det forekommer mig dernæst urigtigt, at man har stillet den hæderlige Trængende, som ikke har havt Raad til i sine tidligere Aar at indskyde Noget i en Alderdomsforsørgelseskasse, ringere end den, der har havt Raad til at gjøre dette. Det er efter min Mening at berøve ham sin Rettighed, som han har efter Grundlovens § 84, og jeg henstiller til det ærede Udvalg, om det ikke kan faae en saadan Mand bragt paa lige Fod med de Andre, som det har taget sig af, forsaavidt disse have sluttet sig til private eller kommunale Laanekasser.

Man kan meget godt være en hæderlig Mand, fordi man ikke har kunnet gjøre slige Indskud. Der kan komme pludselige Uheld, som aldeles ruinere en Familie; den staaar da hjælpeløs og er henvist til det almindelige Fattigvæsen, forsaavidt Bestyrelsen af Understøttelseskasen ikke skulde finde for godt at give Familien Understøttelse. Den er afhængig af Bestyrelsens Forgødtbesindende, men det skal den ikke være, thi den har en grundlovsmæssig Ret. Der staaar i Forslaget, at Bestyrelsen „kan“ give. (Ordføreren: Der staaar, „den skal“.) Ja, jeg har ikke kunnet læset det paa den Maade; men hvis det staaar saaledes, er min Betænkning fjernet. Dette ville vi imidlertid lettere kunne se, naar Ændringsforslagene til 2den Behandling ere vedtagne, og derfor har jeg heller ikke nu stillet noget Ændringsforslag; det er ikke saa let at overskue Bestemmelserne, da man ikke veed, hvad der bliver vedtaget ved 2den Behandling og hvad ikke. — Der er dernæst et Punkt, som ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører, og det er det, at en utilfredsstillende Behandling fra Bestyrelsens Side af den, der føler sig forurettet, kun kan indankes for Kommunalbestyrelsen. Jeg finder, det er et Fremstridt, at man tager Kommunalbestyrelsen istedetfor Amtmanden eller Indenrigsministeren, der vist aldeles ingen Mening kunde have om disse Sager; men jeg har hørt og læst saa mange Klager over, at Kommunalbestyrelsen skal have Afgjørelsen i saa Henseende, fordi der gjælder en saa uheldig Valglov med Hensyn til Kommunalvalgene. Den fattige Mand føler ikke sit Larm varetaget af en Kommunalbestyrelse, der er valgt paa den Maade, som Tilfældet er efter den nugjældende Lov, og derfor forekommer det mig, det var langt naturligere, at man lod Folk, som havde faaet det særlige Over af afgive en Kjendelse i slige Sager, træde til, naar Tilfældet forelaa. Da antager jeg, at de Fattige ikke paa den Maade vilde føle sig ilde behandlede, som naar det derimod skal være Kommunalbestyrelsen, der træffer Afgjørelsen. Den ærede Ordfører sagde, at man maaste vilde tage dette Spørgsmaal under Overveielse til 3die Behandling; jeg vil tillade mig at bede om, at det maa ske, og jeg skal da ikke opholde mig videre derved. Der er et Punkt, hvortil man ganske vist i andre Retninger kan se noget Lignende, og det er, at Anvendelsesmaaden af denne Understøttelse temmelig meget — eller man kan gjerne sige ganske — ligger i Kommunalbestyrelsens eller den vedkommende Bestyrelses Haand, uagtet Staten derigjennem kan tilpligtes at betale en vis aarlig Sum. Der er blevet anført andre Tilfælde, hvori noget Tilsvarende sker, og jeg kan ikke sige, at dette er urigtigt; men det forekommer mig dog, at man ved en saadan ny Indretning som denne i nogen Tid burde lade Bevillingsmyndigheden faae et særligt virksomt Tilsyn dermed. Det forekommer mig derfor, at disse Summer ikke skulde kunne